

3 marca 1930 r.

A01n 21/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11397.

Kl. ~~4514~~

451 21/00

Jens Skov Jørgensen Fruergaard
(Struer, Danja).

Bęben do zaprawiania i impregnacji z urządzeniem do odkurzania.

Zgłoszono 25 kwietnia 1928 r.

Udzielono 11 grudnia 1929 r.

Znany jest sposób suchego zaprawiania zboża siewnego i ziarn siewnych przez zmieszanie ich z dobrze zmielonemi środkami zaprawiającymi, które zawierają arsenik i rtęć, przyczem mieszanie to odbywa się w wirującym bębnie. Ta czynność jest jednak bardzo niebezpieczna dla osób, które potem są zatrudnione przy transporcie i odważaniu zaprawionego zboża siewnego, a to dlatego, że nie można wogóle zapobiec tworzeniu się podczas mieszania trującego pyłu, który miesza się z powietrzem wdychanem przez osoby zatrudnione przy zaprawianiu.

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia, które ma na celu usunięcie możliwości powstawania trującego kurzu, przez to, że mieszanie odbywa się w jednej komorze

bębna podzielonego na dwie części, podczas gdy druga komora służy do poddawania zboża siewnego takiemu traktowaniu, że szkodliwy kurz zostaje związany, nim zaprawiony materiał przeniesie się z bębna do worków.

Na rysunku przedstawiono dwa przykłady wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny przez bęben według jednego wykonania, fig. 2 — przekrój poprzeczny według fig. 1, a fig. 3 — przekrój podłużny przez bęben według wykonania drugiego.

Cylindryczny płaszcz bębna oznaczono na rysunku cyfrą 1. Zapomocą koła pasowego 2, osadzonego na osi 3 spoczywającej w łożyskach 5, 6, wprawia się bęben w ruch wirowy. Mocne połączenie między

wałem 3 i bębniem 1 tworzy się zapomocą krzyża 4, który tak na osi jak i do bębna przyłączony jest w odpowiedni sposób.

Zapomocą urządzenia do wsypywania ziarna 7 wprowadza się do bębna materiał, który ma być zaprawiany, i środki do zaprawiania. Materiał w bębnie transportuje się dalej i miesza zapomocą odpowiednich przyrządów, niewidocznych na rysunku.

Charakterystyczną cechą tego wykonania jest podzielenie bębna na dwie komory zapomocą przegrody 8, zaopatrzonej w wycięcie 9. Po zaprawie w pierwszej komorze zboże siewne — przechodzi przez wycięcia 9 w przegrodzie 8 i wstępuje do drugiej komory. Tutaj zwilża się w znany sposób klejącą cieczą, która wiąże kurz. To natryskiwanie może się odbywać w stanie bardzo rozpylonym zapomocą osobnego rozpylacza 10. Na ścianie 6 znajduje się przewód do odprowadzania 11, gdzie się napełnia worki zaprawionem zbożem siewnem, w których się je wysyła. Po zwilżeniu zboża siewnego cały pył jest związany tak, że przestaje być szkodliwy lub nieprzyjemny.

Przegroda 8 może być sztywno połączona z bębniem i z nim razem wirować lub, tak jak to uwidoczniło na rysunku, być osadzona w nim luźno i przymocowana zapomocą tulei 13 do piasty 12, którą można ustawiać z zewnątrz w rozmaite położenia i w nich ustalać zapomocą nakrętki skrzydełkowej 14. Przez to osiąga się, że otwór 9 w płycie 8 można nastawiać w najodpowiedniejsze położenie, umożliwiające dobre mieszanie się zboża siewnego ze środkami zaprawiającymi.

Jak widać na fig. 3 bęben może składać się z dwóch oddzielnych bębnow, osadzonych jeden w drugim. Przestrzeń między bębniem zewnętrznym 1 i wewnętrznym 15

służy do mieszania, podczas gdy wewnętrzny bęben 15 służy do odkurzania. Przez otwory 16 lub tym podobne przejścia w ścianie walcowego bębna przechodzi zboże do komory do odkurzania. Również przy tej konstrukcji otwory 16 mogą być w znany sposób regulowane.

Zamiast natryskiwania zboża siewnego klejącą cieczą mogą do tego celu służyć również pary z tych cieczy, np. para wodna, które wprowadza się do komory do odkurzania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Bęben do zaprawiania i impregnacji z urządzeniem do odkurzania dla zboża siewnego, znamienny tem, że bęben do zaprawiania podzielony jest na dwie komory ścianą (8), posiadającą jeden lub kilka otworów (9), przyczem jedna komora służy do mieszania zboża ze środkiem do zaprawiania, podczas gdy w drugiej komorze odbywa się odkurzanie.

2. Bęben według zastrz. 1, znamienny tem, że wielkość otworów (9) w ścianie (8) między obu komorami daje się zmieniać.

3. Bęben według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że ściana przegradzająca nie wiruje wraz z bębniem, lecz daje się z zewnątrz w różnych położeniach ustawiać i w danem położeniu ustalać.

4. Bęben według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że składa się z dwóch oddzielnych komór, utworzonych przez dwa bębny, umieszczone jeden w drugim i połączone ze sobą zapomocą otworów (16, fig. 3).

Jens Skov
Jørgensen Fruergaard.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

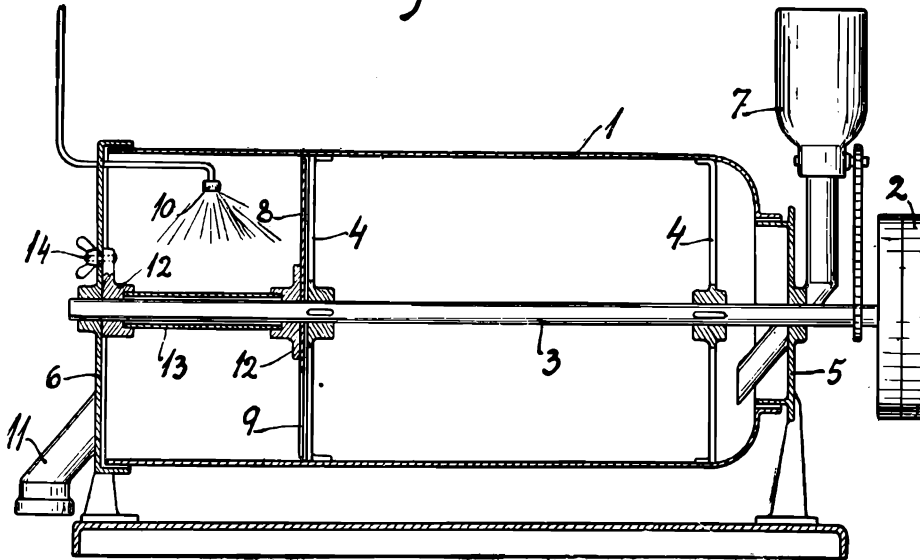

Fig. 2.

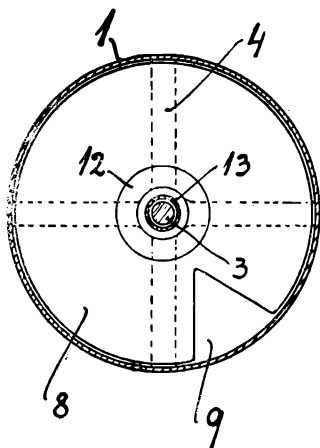

Fig. 3.

